

Metin Özarslan'a

Senin kalbin sade senin mi sandın
Asya'dan emanet bir incidir o
Damarında deli taylar dolaşmaz
Göğsün kalkan değil sert rüzgârlara
Arada bir durup yokla ruhunu
Yatağından çıkan bir ırmak olma

Aklından geçeni dinlemek için
Gözlerini kapat bak uzaklara
Tortum Şelalesi sende çağlasın
Kavursun bir türkü dudaklarını
Hüma kuşu yükseklerden seslensin
Varsın gözlerinde tütsün Erzurum

Altmış yıldır bir hoş seda uğruna
Kırılmadık tel kalmadı sazında
Sesinin yangını beni yakıyor
Dilinin altında kazan kaynıyor
Yüzüne sancının şavkı vuruyor
Kaşık çalılıyorsun kendi kendine

Bir ağacın gölgesine oturdun
Hatıralar kanatlanıp uçtu
Uyudun uyandın serinlik çöktü
Daha yolun başındayız dadaşım
Kalbini kalbime yasla da yürü
İkide bir dönüp bakma gölgene.

Tayyib Atmaca